

Nu er det jo bekendt, det har jo offentlig været omtalt, at det af det foregaaende Ministerium var besluttet at nedsætte en Kommission „til Overvejelse af alle de Forhold, der kunne komme ind under en Lov til Ædruelighedens Fremme og til at udarbejde Forslag til en saadan Lov“. Kommissionen skulde altsaa ikke nedsættes for at undersøge, hvad der mulig kunde udrettes ved forskellige Bevillinger o. desl. saaledes som det ærede Medlem fremdrog, men for at overveje, om der kunde skrives en Lov til Ædruelighedens Fremme, og til at udarbejde Forslag til en saadan Lov. Det var tænkt, at denne Kommission skulde bestaa af et Par Medlemmer, valgte af Indenrigsministeriet, et Medlem valgt af Finansministeriet, et af Justitsministeriet og et af Kultusministeriet, hvorefter 3 forskellige Afholdsorganisationer, nemlig Dansk Afholdsforening, Afholdssamfundet og Samfundet til Ædruelighedens Fremme skulde udpege nogle Medlemmer. Det er ved Finanslovens 1ste Behandling blevet udtalt af den da fungerende Indenrigsminister — og jeg kan fuldstændig tiltræde disse Ord — at vi just ikke altid se med store Forventninger til en Kommission, der saaledes dannes af Medlemmer, som staa uden Kontakt med Rigsdagen. Vi have fra forskellige af den Art Kommissioner liggende Forslag til Love, som det aldrig er lykkedes at gennemføre her i Tinget, og man har ofte haft en Følelse af, at det Arbejde, der er gjort i en saadan Kommission, og de Lovforslag, som derigennem er udarbejdede, snarere have vanskeliggjort en Sag end fremmet den. Ligesom det glæder mig, at det ærede Medlem var enig med mig i, at der ikke var noget forset ved, at det saaledes paabegyndte Arbejde med Nedsættelsen af en saadan Afholdskommission var standset, saaledes skal jeg ogsaa ganske slutte mig til det Løfte, der blev givet ved 1ste Behandling af den da fungerende Indenrigsminister, at naar der her i dette Ting viser sig bestemt Ønske om at faa en Kommission nedsat, paa hvis Sammensætning Rigsdagens to Ting har væsentlig Indflydelse og i hvilken de blive repræsenterede, saa skal jeg gerne gaa med til Nedsættelsen af en saadan Kommission.

Jeg ser ikke, at der er gjort andre Bemærkninger, som kræve noget Svar ud over det, som jeg maa komme noget vidtløftigere ind paa, nemlig Tilskuddet til Aarhus tekniske Skole. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valckreds, der

talte derom, gentog flere Gange, at der var sket Aarhus Uret og at den ikke var maalt med samme Alen med Hensyn til Tilskud til den tekniske Skole som andre Købstæder. Jeg kan ikke anerkende Berettigelsen af disse Ord. Med Tilskuddet til Aarhus tekniske Skole forholder det sig saaledes: I 1883, da man vilde bygge en teknisk Skole i Aarhus, var den Regel, som man senere har fulgt, at Statskassen yder en Trediedel af Omkostningerne, endnu ikke fastslaaet. Man anslog Udgiften til Skolebygningen til 93,000 Kr. og ansøgte om et Tilskud paa 25,000 Kr. Folketingets samlede Finansudvalg nedsatte Summen til 15,000, da man ikke vilde lade Staten give mere end Kommunen. Det var et af de første Tilfælde, hvor man havde Lejlighed til at votere over en Bevilling til en teknisk Skole, og man fandt det passende, at Staten gav det samme, som vedkommende Kommune gav. Omkostningerne til Skolen med Grund og Bygning løb op til 105,000 Kr. Man fik saaledes en betydelig Gæld at forrente, hvorfor der senere skete Henvendelse til Rigsdagen om at faa et yderligere Tilskud, og der bevilgedes da i 1890 yderligere 15,000 Kr. Man har altsaa til denne Skole, hvis Byggesum er 93,000 Kr., faaet et Tilskud af 30,000, hvilket blev bestemt paa en Tid, der laa forud for, at man havde fastslaaet den Regel, at Statskassen gav en Trediedel, men som man vil se, er Tilskuddet meget nær derved. I 1895 androg saa Skolen om et Tilskud til Udvidelse af Bygningen. Dette blev afslaaet af Ministeriet, det kom ikke for her i Tinget, men Ministeriet afslog det med den Motivering, at efter de Regler, som Ministeriet følger, kan der ikke ydes Tilskud til Udvidelse af Skolebygninger, til hvis Opførelse der er ydet Tilskud af Staten. Efter at Aarhus tekniske Skole havde faaet dette Afslag fra Ministeriet med Hensyn til Tilskud til Udvidelsen, ordnede man sig saaledes, at Aarhus Kommune garanterede et optaget Prioritetslaan paa 47,000 Kr., og Udvidelsen blev saa foretaget i 1898 med en Bekostning af 45,500 Kr. Altsaa den Gang var det heller ikke Tilfældet, at man lod Aarhus staa uden for Reglen. Ansøgningen blev afvist af Ministeriet med den Motivering, at efter de Regler, man fulgte, kunde Skolen ikke faa Tilskud til sin Udvidelse. Nu er der ganske vist, som det ærede Medlem nævnte, sket en Forandring her, idet Aalborg tekniske Skole har faaet Tilskud til en Udvidelse nogle Aar efter, at Udvidelsen var